

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: L. Z.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 2. 2019, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 7. 11. 2018, o zamítnutí žádosti o změnu výše invalidního důchodu

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Rozhodnutím ze dne 15. 2. 2019 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 7. 11. 2018, kterým žalobkyni zamítla žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b) a c) téhož zákona, neboť žalobkyně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 16. 8. 2018 je nadále invalidní pro invaliditu I. stupně podle ust. § 39 odst. 3 písm. a) citovaného zákona.
2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu a namítala, že její zdravotní stav nebyl podrobněji zkoumán a tím, že nebyla přítomna na jednání „posudkové komise“ při posouzení svého zdravotního stavu, nebyl náležitě posouzen a správně určen pokles její pracovní schopnosti. Její zdravotní stav nebyl posuzován ve vzájemných souvislostech a nebylo přihlédnuto k jejím dalším zdravotním postižením. Veškerá zdravotní postižení žalobkyně mají negativní důsledek na její pracovní schopnost. Pokud by posudková lékařka přihlédla ke všem jejím diagnózám a zdravotním postižením, mohlo by dojít podle § 3 odst. 1 vyhl. č. 359/2009 Sb. k navýšení „horní hranice rozhodující příčiny až o 10 procentních bodů“. Žalovaná rozhodla na základě posudku o invaliditě, který je neúplný, nepřesvědčivý a v němž není správně určena míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, je v důsledku toho její rozhodnutí nezákonné. Žalobkyně se domáhala, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc žalované vrácena k dalšímu řízení.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 15. 2. 2019 č. j. X připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava, žalobkyni předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 12. 6. 2019 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla uznána invalidní v I. stupni invalidity od 14. 3. 2016. Dne 4. 7. 2018 podala žalobkyně žádost o změnu výše invalidního důchodu. Na základě této žádosti byl posouzen její zdravotní stav lékařem pověřeným vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Ostravě dne 16. 8. 2018 se závěrem, že u žalobkyně jde nadále o invaliditu I. stupně. Pokles pracovní schopnosti stanovil podle kapitoly V., položky 4c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 45%. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 7. 11. 2018, kterým žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu zamítla. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal její zdravotní stav lékař České správy sociálního zabezpečení dne 7. 2. 2019, podle jehož posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo postižení uvedené v kapitole V., položce 4c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 45%. Následně žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 7. 11. 2018.

5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek od PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je v podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise ze dne 12. 6. 2019 krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobkyně vedené ošetřující praktickou lékařkou MUDr. S. a MUDr. A. a jejího nálezu ze dne 18. 7. 2018 jakož i ze spisu Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě. Kromě lékařské dokumentace vycházela posudková komise z osobního pohovoru se žalobkyní, která byla jejího jednání přítomna. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí je podle posudkové komise depresivní porucha středně těžká v. s. a její aktuální stav odpovídá spíše diagnóze z okruhu neurotických poruch, nejspíše se jedná o poruchu přizpůsobení a stresovou. Posudková komise stanovila pokles pracovních schopností podle kapitoly V, položky 4c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. podle které z rozmezí 30-45% hodnotila pokles pracovní schopnosti žalobkyně horní hranicí s ohledem na další onemocnění, tedy 45% procenty. Dodala, že v minulosti byly u žalobkyně zaznamenány psychiatrem 4 epizody středně těžké deprese, nejde o stav trvalý. Nejde také o postižení těžké, vyžadující ústavní péči v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu. Posudková komise dodala, že žalobkyně netrpí dalším tak závažným onemocněním, pro které by bylo možno zvýšit horní hranici rozmezí citované položky o dalších 10%.
6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalovaného vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 15. 2. 2012 byla invalidní v I. stupni, nebyla však invalidní ve II. či III. stupni. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovních schopností nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnosti pojištěnce poklesla nejméně o 35% a nejvíce 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50% avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 45% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku posudkové komise MPSV ČR, pracoviště Ostrava, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvod pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – psychiatra, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudková komise stanovila u žalobkyně jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu depresivní poruchu středně těžkou, kdy aktuální stav odpovídá diagnóze z okruhu neurotických poruch a nejspíše se jedná o poruchu přizpůsobení a etiologicky-vs stresovou. Pokles pracovní schopnosti stanovila stejně jako posudkový lékař v rámci řízení o námitkách žalobkyně a stejně tak jako lékař pověřený podáním posudku pro OSSZ Ostrava, tedy horní hranicí rozmezí uvedeného v kap. V,

položce 4c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Horní hranici poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně ve výši 45% stanovila posudková komise s ohledem na další zjištěná onemocnění. K tomu dodala, že se nejedná o natolik závažná onemocnění, pro která by bylo možno zvýšit uvedenou horní hranici o dalších 10% podle ust. § 3 odst. 1 citované vyhl. Posudková komise zároveň dodala, že u žalobkyně nejde o postižení natolik těžké, aby vyžadovala ústavní péči v nemocnici či odborném léčebném ústavu. Žalobkyně je schopna lehké, duševně nenáročné práce bez nároku na smyslové nebo duševní schopnosti v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Její posudek ze shora uvedených důvodů krajský soud považuje za dostatečně přesvědčivý a zároveň i úplný, neboť žalobkyně při jednání soudu sama uvedla, že jí není známa podstatná lékařská dokumentace, kterou by posudková komise nezhodnotila a stejně tak potvrdila, že netrpí žádným jiným onemocněním, než jak je uvedeno v diagnostickém souhrnu zdravotních omezení v tomto posudku.

7. Jelikož k datu 15. 2. 2019 byla žalobkyně invalidní v I. stupni a nešlo u ní o invaliditu II. či III. stupně, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 7. 11. 2018, jímž žalobkyni žádost o zvýšení invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu zamítla.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá. (ust. § 60 odst. 2 s. ř. s a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně do dvou týdnů od jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 18. července 2019

JUDr. Petr Indráček

samosoudce